



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 918/2022
29.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Споменка Билић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6771/21 од 05.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 29. јуна 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6771/21 од 05.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6771/21 од 05.04.2022. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст 6771/21 од 05.04.2022. године, одбијен је као неоснован захтев предлагача АА из ... да му се досуде трошкови на име ПДВ-а за састав приговора и жалбе, у износу од 5.400,00 динара.

Против наведеног решења, предлагач је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, сматрајући да је то потребно ради усаглашавања судске праксе.

Према стању у списима, поводом жалбе предлагача изјављене против решења Привредног суда у Београду 2Р4 Ст 2485/21 од 29.07.2021. године донето је решење Привредног апелационог суда Рж Ст 6771/21 од 22.11.2021. године, којим је усвојена жалба предлагача и преиначено првостепено решење, те је утврђена повреда права на суђење у разумном року и наложено предузимање потребних мера и радњи у циљу окончања поступка у року од 4 месеца и извештавање председника суда о предузетим радњама, а такође су предлагачу досуђени трошкови првостепеног поступка у износу од 9.000,00 динара и трошкови другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара, док је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка у износу од 9.000,00 динара. Поднеском од 28.12.2021. године, предлагач је доставио захтев за допуну решења Привредног апелационог суда Рж Ст 6771/21 од 22.11.2021. године јер није одлучено о његовом захтеву за накнаду трошкова ПДВ-а у укупном износу од

5.400,00 динара, а одлучујући о поднетом захтеву Привредни апелациони суд је решењем Рж Ст бр. 6771/21 од 05.04.2022. године исти одбио као неоснован.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС", број 40/15), који је ступио на снагу 01.01.2016. године регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. У члану 3. наведеног закона прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року, а то су: приговор ради убрзавања поступка као иницијални акт, затим жалба као правни лек и захтев за правично задовољење. Ниједном одредбом Закона није прописано право на изјављивање ревизије. Чланом 7. ст. 3. истог Закона прописано је да се у поступку по приговору усмена расправа не одржава, а на остала питања се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак. У поступку по жалби такође се сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену Закона о парничном поступку ако овим или другим законом није другачије одређено.

По члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па из овог разлога не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе, ни у поступку предвиђеном за заштиту права на суђење у разумном року.

На основу изложеног одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије предлагача, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена, под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинско-правном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера и у коме одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредби није предвиђена као могући правани лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

Са изложеног, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић